

Sygn. akt **VI Gz 18/18**

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Marta Zalewska**

Protokolant: asyst. sędziego Agnieszka Wasilewska - Kardys

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2018 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **P. K. TRANS – A. P. K. w J.**

przeciwko pozwanemu: **Biuro (...)**

o wydanie rzeczy

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie Wydziału V Gospodarczy z dnia 26 października 2017 r., sygn. akt V Gc 433/17 w przedmiocie stwierdzenia swej niewłaściwości i przekazania sprawy sądowi miejscowo właściwemu

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w K. uznał się niewłaściwym miejscowo (pkt I) i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy (pkt II).

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy powołał przepis art. 200 § 1 kpc, w związku z art. 30 kpc i wskazał, iż powód w pozwie uzasadnił właściwość miejscowa sądu treścią przepisu art.34 kpc, tj. miejscem wykonania umowy. W odpowiedzi na pozew pozwany zarzucił niewłaściwość Sądu Rejonowego w Krośnie i wniósł o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy według właściwości ogólnej. Podniósł, iż pozwanie dotyczy wykonania zawartej umowy, lecz roszczeń z tytułu rękojmi. Dlatego niewłaściwe jest powołanie się na treść art. 34 kpc, który dotyczy miejsca wykonania umowy o charakterze obligacyjnym.

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem powód zarzucając naruszenie przepisu art. 34 kpc poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy roszczenia z rękojmi za wady fizyczne rzeczy, w tym żądanie dostarczenia rzeczy wolnych od wad jest roszczeniem o wykonanie umowy.

Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w Krośnie celem dalszego prowadzenia.

W uzasadnieniu wskazał, iż w sprawie znajdzie zastosowanie przepis art. 34 kpc, jako że nie doszło do odstąpienia od umowy. Przeciwnie, powód domaga się jej wykonania korzystając z uprawnień z rękojmi. Pomiedzy roszczeniem z umowy i z rękojmi zachodzi związek materialny. Istnienie zobowiązania jest warunkiem roszczenia z rękojmi. Żądanie dostarczenia rzeczy wolnej od wad, pomimo iż znajduje podstawę w przepisie ustawy jest żądaniem wykonania

umowy, która wywołuje skutki nie tylko w niej wyrażone ale też te, które wynikają z ustawy. Pozwany miał wysłać przedmiot umowy do siedziby powoda w J., stąd właściwym jest Sąd Rejonowy w Krośnie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód uzasadnia właściwość Sądu przepisem art. 34 kc – miejscem wykonania umowy.

Stosownie do art. 34 kpc powództwo o ustalenie istnienia umowy, o jej wykonanie, rozwiązanie lub unieważnienie, jak też o odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy można wytoczyć przed sąd według przepisów o właściwości ogólnej, bądź przed sąd miejsca jej wykonania. W razie wątpliwości miejsce wykonania umowy powinno być stwierdzone dokumentem.

Pozwany podniósł zarzut niewłaściwości przy pierwszej czynności procesowej zgłoszony i należycie uzasadniony przed wzięciem się w spór co do istoty sprawy, /art. 202 kpc/ powołując się na właściwość ogólną t.j. miejsce siedziby pozwanego art. 30 kpc.

Właściwość miejscowa ogólna, w tym z art. 30 kpc ma charakter podstawowy. Przepisy o właściwości przemiennej, jako odstępstwo od zasady należy interpretować ściśle. Zatem nie jest możliwe stosowanie tych przepisów w przypadkach wyraźnie nie wskazanych w ustawie.

Powód opiera roszczenie o wydanie rzeczy wolnej od wad na przepisach z rękojmi sprzedaży rzeczy /art. 556 i n kc /.

Roszczenie to nie mieści się w dyspozycji art. 34 kpc, nie będąc już roszczeniem o wykonanie umowy ani nie będąc roszczeniem o odszkodowanie z powodu jej niewykonania /art. 471 kc/.

Instytucja rękojmi z wady opiera się na naturze umowy wzajemnej, a w szczególności zasady ekwiwalentności wzajemnych świadczeń. Umożliwia przywrócenie zachwianej równowagi, a to przez usunięcie wad, wymianę, obniżenie ceny albo zlikwidowania stosunku umownego w ogóle. Ustawowa o odpowiedzialność z tytułu rękojmi jest niezależna od winy i obciąża sprzedawcę niezależnie od tego, czy wiedział lub mógł wiedzieć o tym, że sprzedana rzecz jest wadliwa.

Możliwość żądania wymiany rzeczy wadliwej na wolną od wad to w istocie roszczenie o powrotne przeniesienie własności i odebranie rzeczy wadliwej oraz przeniesienie własności i wydanie takiej samej rzeczy niewadliwej. Roszczenie to przysługuje nie z umowy, ale z ustawy /art. 561 § 1 kc/, w zasadzie po wykonaniu umowy przez sprzedającego, który świadczył już kupującemu rzecz, ale wadliwą.

Nie znajdują uzasadnienia argumenty skarżącego, iż z powołanego postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21.02. (...) sygn. akt I CZ 7/83. płynął wniosek co do zastosowania art. 34 kpc odnośnie innych niż odstąpienie od umowy uprawnień z rękojmi. Sąd w uzasadnieniu tego orzeczenia zwrócił uwagę na istotę roszczenia z rękojmi jako wywodzonego z ustawy, przysługującego kupującemu już po wygaśnięciu zobowiązania na skutek spełnienia świadczenia przez sprzedającego i jego odbioru przez kupującego.

W razie, gdy właściwość sądu do którego powód wniósł pozew nie wynika z przepisów o właściwości przemiennej ani wyłącznej, koniecznym jest przekazanie sprawy do sądu właściwego według właściwości ogólnej, co w sprawie miało miejsce.

Mając na uwadze powyższe należało postanowić jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.